

Dosarul nr. 1ra-4/2023
1-17169612-01-1ra-03012023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Talpă Boris

Judecători – Țurcan Anatolie, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie și Mânăscuță Igor

judecând, fără citarea părților recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău –Tăut Dorina prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2022, în cauza penală privind-o pe

Trocin Svetlana xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 05.06.2017-03.03.2020;
2. Instanța de apel: 19.03.2020-25.11.2021;
05.08.2022-02.11.2022
3. Instanța de recurs: 15.03.2022-20.06.2022;
03.01.2023-30.01.2024.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 03 martie 2020 a fost încetat procesul penal în privința lui Trocin Svetlana învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la Trocin Svetlana cheltuielile judiciare în mărime de 5 530 lei, suportate în prezenta cauză penală, ca fiind neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, potrivit rechizitoriului Trocin Svetlana urmărind scopul comiterii infracțiunii de organizare a migrației ilegale, pe parcursul anului 2016, fiind în înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală, a elaborat un plan criminal în vederea organizării șederii ilegale și a muncii pe teritoriul Germaniei a persoanelor care nu sunt nici cetățeni, nici rezidenți ai acestui stat. În aceste condiții, aproximativ în luna aprilie 2016, Trocin Svetlana, împreună și în urma înțelegerii prealabile cu persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală, având drept scop obținerea directă a unui folos financiar în sumă de 1 950 Euro, din

organizarea migrației ilegale a cetățencei Republicii Moldova, Zorina Iulia, în circumstanțe necunoscute, a dobândit o carte de identitate seria xxxxx a cetățeanului României pe numele lui Zorina Iulia, care confirmă faptul că aceasta este cetățeană a României și care s-a dovedit a fi falsă, pe care i-a transmis-o ultimei prin intermediul Valentinei Tcacenco, astfel organizând șederea ilegală a numitei pe teritoriul Germaniei.

Ulterior, la data de 29 aprilie 2016, Zorina Iulia a încercat să se înregistreze la Oficiul Comunitar din or. Dusseldorf, Germania, unde a prezentat cartea de identitate seria xxxxx, a cetățeanului României, eliberată pe numele său, pe care a obținut-o anterior de la Trocin Svetlana. Potrivit notei-răspuns nr.784 din 13.12.2016, parvenită din adresa Biroului Atașatului de Afaceri Interne al Ambasadei României în Republica Moldova, Zorina Iulia nu a fost identificată ca cetățeană a României, iar cartea de identitate seria xxxxx, aparținea unui alt cetățean al României și a fost eliberată la data de 27.05.2010. Astfel, se determină și se constată juridic corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile constatate că a fost comisă de Trocin Svetlana și semnele componente infracțiunii, prevăzute de art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, organizarea, în scopul obținerii, direct și indirect, a unui folos financiar și material, a șederii ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, săvârșită de mai multe persoane.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel* de către acuzatorul de stat care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Trocin Svetlana să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de activitatea de evidență și gestionare a actelor de identitate pe un termen de 3 ani; potrivit exigențelor art.106 Codul penal, a confisca de la inculpată în proprietatea statului bunuri sau mijloace bănești în valoare de 1 950 euro, contra echivalentul în lei conform ratei de schimb valutar al Băncii Naționale la data pronunțării deciziei, ca fiind bunuri rezultate din comiterea infracțiunii; cheltuielile judiciare pe cauza penală în suma totală de 5 330 lei, din care 4 200 lei – cheltuieli pentru traducerea materialelor din limba germană în limba română și 1 130 lei - costul expertizei - de încasat din contul inculpatei; corpurile delictive - urmează a fi păstrate la prezenta cauză penală cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de Zorina Iulia

2.1. În motivarea apelului acuzarea a indicat:

- cu referire la argumentul instanței privind depășirea termenului legal de 3 luni la înaintarea învinuirii acuzatorul de stat a menționat că, inculpata a fost recunoscută în calitate de bănuit prin ordonanța procurorului din 14 decembrie 2016, prin ordonanța procurorului din 14.03.2017 inculpata Trocin Svetlana a fost pusă sub învinuire, cu respectarea termenului legal, stabilit de Codul de procedură penală;

- procurorul de caz, Raileanu Dumitru, în baza raportului din materialele cauzei penale a contactat inculpata telefonic de câteva ori pentru a se prezenta, împreună cu avocatul, întru aducerea la cunoștință a învinuirii, în interiorul termenului de 48 ore, însă telefonul acesteia era deconectat. Potrivit datelor poliției de frontieră a Republicii

Moldova, se atestă că inculpata Trocin Svetlana a părăsit teritoriul țării la data de 15.03.2017, ora 21:49 prin punctul de trecere a frontierei Leușeni Albița, revenind în țară la data de 17.03.2017, ora 00:46, prin același punct de trecere a frontierei. În afară de raportul procurorului care conduce urmărirea penală, faptul aducerii la cunoștință a învinuirii apărătorului inculpatei, Frunze Alexei la data de 16.03.2017 în interiorul termenului de 48 ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, atestă în mod indubitabil citarea acesteia la procuror, împreună cu avocatul, inclusiv prin înscrisul pe ordonanța de punere sub învinuire „nu s-a prezentat”. Or, în această situație care ar fi logica lucrurilor ca avocatul să se prezinte singur, necitat, din proprie inițiativă. Deși, din materialele cauzei reiese că acesteia i-a fost adusă la cunoștință ordonanța propriu-zis la 20.03.2017, potrivit art.282 Cod de procedură penală, aceasta se aduce la cunoștință (...) nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat (...);

- nici la etapa urmăririi penale, nici în instanța de judecată, pe acest temei nici inculpata, nici apărătorul său, nu au solicitat declararea nulității acestui act procesual, iar la ședința de judecată din 19.07.2018 apărătorul inculpatei, Trofimov Igor a solicitat declararea nulității probelor, invocând nu încălcarea termenului de punere sub învinuire, ci lipsa competenței organului de urmărire penală de a exercita urmărirea penală pe această cauză, demers care a fost respins de instanța de judecată;

- instanța greșit și-a argumentat soluția și nu a respectat la adoptarea soluției prevederile art.101 Cod de procedură penală, iar argumentele reținute contrazic circumstanțele de fapt, stabilite prin probele cercetate în ședința de judecată;

- sentința a fost pronunțată cu încălcarea rigorilor art.338 Cod de procedură penală. A notat că, la ședința de judecată din 23.10.2019, instanța de judecată a stabilit data și ora pronunțării sentinței motivate pentru 22.11.2019, adică exact termenul de 30 zile, statuat la art.338 alin.(3) Cod de procedură penală, iar, la ședința din 22.11.2019 participanții au fost informați despre faptul, că judecătorul se află în concediu medical în perioada 20.11.2019-22.11.2019. Deși codul de procedură penală îi acordă instanței termenul limită de încă 15 zile pentru pronunțarea sentinței, la data de 09.12.2019, iar acest act procedural nu a avut loc, deoarece judecătorul s-a aflat în concediu de odihnă anual în perioada 09.12.2019-11.12.2019. Astfel, au fost încălcate toate termenele oferite de legiuitor ca și garanție procesuală a pronunțării în termen rezonabil și legal a sentinței. Or, potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Mai mult ca atât, pentru a repune termenul omis de pronunțare a sentinței, instanța de judecată, prin încheierea din 14.01.2020 a dispus reluarea cercetării judecătorești, invocând art.342 Codul procedură penală, ca fiind necesare concretizarea unor circumstanțe, pentru justa soluționare a cauzei, numind ședința de judecată pentru data de 16.01.2020. Este evidentă formalitatea acestei reluări, deoarece la ședința de judecată din 16.01.2020 participanții, formal, au fost întrebați doar dacă au ceva completări, insistând asupra completărilor părții vătămate. Din lipsa acestora, participanții fiind pe aceleași poziții, instanța de judecată din nou a numit un termen de 30 zile pentru pronunțarea sentinței, fiind stabilită ședința pentru data de 17.02.2020. Cu aceleași

încălcări vădite, nici la 17.02.2020 nu avut loc pronunțarea, cu referire art.338 alin.(3) Cod procedură penală, fiind amânată abia pentru data de 03.03.2020, fiind utilizate tendențios rigorile prevăzute la art. 338, 342 și 383 Cod de procedură penală formal;

- pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, statul a suportat cheltuieli judiciare pentru efectuarea traducerilor și a expertizei judiciare, în sumă totală de 5330 lei, care potrivit art. 227 și 229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate din contul inculpatei. Mai mult, potrivit rigorilor art.106 Cod penal, a fost solicitată și confiscarea în proprietatea statului a mijloacelor bănești a bunurilor în valoare de 1950 Euro, contra echivalentul în lei conform ratei de schimb valutar al Băncii Naționale la data pronunțării sentinței, ca fiind bunuri rezultate din comiterea infracțiunii.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și s-a menținut sentința.

4. Prin decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2022, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, s-a casat total decizia, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2022 a fost admis apelul procurorului, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Trocin Svetlana, în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, a fost încetat din motiv că există alte temeuri care exclud urmărirea penală.

5.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a stabilit complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, și nu a aplicat corespunzător unele prevederi legale.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, potrivit apelului, temei de casare a sentinței este invocat că instanța, eronat a purces la calcularea greșită a termenului de bănuir menționând că calitatea de bănuir lui Trocin Svetlana care i-a fost atribuită din momentul adoptării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuir din 14 decembrie 2016, care a fost adusă la cunoștință bănuitei și apărătorului său în aceeași zi, astfel termenul legal de 3 luni de menținere în această calitate urma să expire de drept la data de 14 martie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i învinuieze învinuirea lui Trocin Svetlana sau să o scoată de sub urmărirea penală.

Raportând circumstanțele de fapt în raport cu cele de drept la speța dedusă judecății, instanța de apel a statuat că, prin procesul-verbal de percheziție din 26 decembrie 2016 (f.d.190-191, vol. I) a fost efectuată la caz o acțiune procedurală în privința inculpatei, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, din care considerente, organul de urmărire penală avea obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuir în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

Așa dar, instanța de apel a reținut că, prima instanță nejustificat a reținut că, calitatea de bănuir a lui Trocin Svetlana i-a fost atribuită din momentul adoptării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuir din 14 decembrie 2016, or, în acest sens, instanța de apel a conchis că, potrivit raționamentelor Curții Constituționale, expuse în Decizia nr.25 din 29.03.2018 de inadmisibilitate a sesizării nr.20g/2018 privind

excepția de neconstituționalitate a art.63 alin.(1) pct. 1)-3) și alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, Trocin Svetlana urma a fi recunoscută în calitate de bănuit până la data de 31 octombrie 2016, or, organul de urmărire penală avea obligația de a o recunoaște pe ultima în calitate de bănuit în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.

Termenul legal de 3 luni de menținere a lui Trocin Svetlana în calitate de bănuit urma să expire de drept la data de 31 ianuarie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i înainteze învinuirea lui Trocin Svetlana sau să o scoată de sub urmărirea penală.

În acest sens, instanța de apel a conchis, în speță că, înaintarea învinuirii lui Trocin Svetlana de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal. Calitatea de bănuit în privința lui Trocin Svetlana expirase de drept la data de 31 ianuarie 2016, respectiv organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

În contextul celor relevate, instanța de apel a constatat că, ordonanța de punere sub învinuire din 14.03.2017 (f.d.146-147, vol. II), care a fost adusă la cunoștință apărătorului și inculpatei după expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuit a acesteia, dar fără a fi reluată urmărirea penală în condițiile art.287 alin.(4) Cod de procedură penală, este nulă de drept, deoarece a fost adoptată cu ignorarea prevederilor art.art.7 alin. (2), 22, 63 alin.(2), (3) și 230 alin.(2) Cod de procedură penală și HCC nr.26 din 23.11.2010.

Deci, în vederea constatării vinovăției inculpatei Trocin Svaetlana, instanța de apel a constatat că, probele administrate la caz nu sunt pertinente și concludente, astfel că, acestea au fost administrate cu încălcarea procedurii de administrare.

Instanța de apel, constatând existența erorilor de ordin procesual, la etapa urmăririi penale, a conchis că aceste încălcări atrag încetarea procesului penal.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că, procurorul a solicitat de a fi încasat din contul inculpatei cheltuielile judiciare, suportate în legătură cu efectuarea traducerii din limba germană și a expertizei judiciare în prezenta cauză penală, cerere pe care instanța a considerat-o neîntemeiată, or, obligația pozitivă a statului este de a demonstra, în sensul art.art.24, 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită sarcina probațiunii în sensul art.art.96, 97 Cod de procedură penală - persoana acuzată beneficiind de prezumția nevinovăției, stipulată la art.8 Cod de procedură penală, fiind eliberată de obligația de a-și demonstra nevinovăția. Mai mult, în lipsa unei soluții de condamnare a persoanei, aceasta nici nu poate fi obligată să achite careva cheltuieli suportate pentru demonstrarea vinovăției sale.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel nu s-a pronunțat, reieșind din prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, precum și din faptul că procesul penal în privința lui Trocin Svetlana, a fost încetat.

6. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs ordinar* de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina.

6.1 Acuzatorul de stat indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea

rejudicării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, invocând aceleași argumente din apel.

Suplimentar, acuzarea atrage atenția asupra faptului că;

- instanța de apel nu oferă un răspuns clar alegațiilor procurorului precum că, prima instanța a interpretat și aplicat eronat prevederile legale cu privire la expirarea termenului de menținere în calitate de bănuț a lui Trocin Svetlana:

- Trocin Svetlana a fost recunoscută în calitate de bănuț prin ordonanța procurorului din 14 decembrie 2016, iar conform rigorilor art.63 alin.(2) pct. 3) Cod de procedură penală, procurorul urma să îi atribuie calitatea de învinuț până la data de 14.03.2017, inclusiv. Așadar, din materialele dosarului reiese că, prin ordonanța procurorului din 14.03.2017 inculpata Trocin Svetlana a fost pusă sub învinuire. Procurorul atât în prima instanță, cit și în instanța de apel a prezentat mai multe date care demonstrează legalitatea acțiunilor părții acuzării precum ar fi: raportul din materialele cauzei penale precum că a contactat-o telefonic pe Trocin Svetlana de câteva ori pentru a se prezenta, împreună cu avocatul, întru aducerea la cunoștință a învinuirii, în interiorul termenului de 48 ore, însă telefonul acesteia era deconectat; datele poliției de frontieră a Republicii Moldova, prin care se atestă că inculpata Trocin Svetlana a părăsit teritoriul țării la data de 15.03.2017 ora 21:49 prin punctul de trecere a frontierei Leușeni-Albița, revenind în țară la data de 17.03.2017, ora 00:46, prin același punct de trecere a frontierei; la 16.03.2017, inculpata nu s-a prezentat însă avocatul acesteia a fost prezent și a făcut cunoștință cu ordonanța de punere sub învinuire a inculpatei (f.d.47, vol. II);

- atât prima instanță, cât și instanța de apel au interpretat greșit prevederile legale, or, acuzarea învinuitei s-a făcut de către procuror în prezența avocatului, în decurs de 48 ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, și nu mai târziu de ziua în care învinuita s-a prezentat sau a fost adusă în mod silit;

- pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, statul a suportat cheltuieli judiciare pentru efectuarea traducerilor și a expertizei judiciare, în sumă de 5 330 lei, care potrivit art.227, 229 Cod de procedură penală, urmează a fi încasate din contul inculpatei;

- potrivit art.106 Cod penal, a fost solicitată și confiscarea în proprietatea statului a mijloacelor bănești a bunurilor în valoare de 1950 Euro, contra echivalentul în lei conform ratei de schimb valutar al Băncii Naționale la data pronunțării sentinței, ca fiind bunuri rezultate din comiterea infracțiunii;

- prima instanță susținută de instanța de apel au pronunțat o soluție eronată dispunând încetarea procesului penal în privința lui Trocin Svetlana, or, la materialele cauzei au fost administrate suficiente probe concludente și utile care ar permite condamnarea inculpatei Trocin Svetlana în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal.

7. Judecând recursul în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală (redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen - la 23.09.2022.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3) - recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că, procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul instanță de recurs este în drept să respingă recursul, cu menținerea hotărârii atacate.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat de acuzatorul de stat, se atestă, că autorul acestuia critică decizia instanței de apel în baza temeiul pentru recurs prevăzut la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală (în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023), și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*

Studiind textul deciziei atacate, instanța de recurs constată că, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, judecând cauza și verificând probele, instanța de apel a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința lui Trocin Svetlana, în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că există alte temeiuri care exclud urmărirea penală.

Totodată, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

Potrivit textului recursului, în opinia completului de judecată, acuzatorul de stat invocă aceleași motive care au fost invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de părți și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că procesul penal în privința lui Trocin Svetlana, în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, urmează a fi încetat din motiv că există alte temeiuri care exclud urmărirea penală.

În cauza supusă judecării completul de judecată conchide că, instanța de apel corect a stabilit că, organul de urmărire penală a pus inculpata sub învinuire la data de 14.03.2017 după expirarea termenului de 3 luni prevăzut la art.63 alin.(2), (3) Cod de procedură penală. Organul de urmărire penală avea obligația de a o recunoaște pe ultima în calitate de bănuît *în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale*. Astfel, organul de urmărire penală, din momentul efectuării percheziției care a avut loc la 26 octombrie 2016, în decurs de 5 zile adică la 31 octombrie 2016 urma să-i înainteze calitatea de bănuît, iar termenul legal de 3 luni de menținere a lui Trocin Svetlana în calitate de bănuît urma să expire de drept la data de 31 ianuarie 2017, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i înainteze învinuirea lui Trocin Svetlana sau să o scoată de sub urmărirea penală.

În acest sens, instanța de apel a conchis în speță că, înaintarea învinuirii lui Trocin Svetlana de către procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, or, calitatea de bănuît în privința lui Trocin Svetlana expirase de drept, respectiv organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art.22 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs menționează că, temeiurile elucidate în pct. 27-32, din decizia contestată, nu au fost supuse criticilor din partea acuzatorului de stat în recursul declarat, or, instanța de recurs nu este în drept din oficiu să invoce argumente în favoarea acuzării, motiv din care respinge argumentul recurentului precum că, *instanța de apel nu a oferit un răspuns clar alegațiilor procurorului precum că prima instanță a interpretat și aplicat eronat prevederile legale cu privire la expirarea termenului de menținere în calitate de bănuît a lui Trocin Svetlana*, or, instanța de apel s-a expus detaliat asupra acestui argument în decizia contestată, expuneri pe care instanța de recurs le însușește, ceea ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct.61, seria A nr.288*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, completul de judecată conchide că, recurentul nu a prezentat contraargumente la pct. 34-45 din decizia recurată, iar instanța de apel judecând cauza a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința lui Trocin Svetlana, în baza art.362¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că există alte temeiuri care exclud urmărirea penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, completul de judecată nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Mai mult, expunând în recurs dezacordul cu nesoluționarea cererii de a dispune confiscarea în folosul statului a sumei de 1 950 euro – ca fiind bunuri ce rezidă din comiterea infracțiunii (conform art.106 Cod penal), acuzatorul de stat în recursul

declarat nu aduce argumente în acest sens. La fel, în recursul declarat, acuzatorul de stat nu combate nici într-un mod argumentele puse la baza respingerii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare (f.d.158-159 vol. III). Or, potrivit art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs nu este în posibilitatea și nici dreptul de a completa din oficiu recursul – ducând temeuri care ar servi în detrimentul inculpatului.

Din acest punct de vedere se conchide că, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerente, conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța respinge recursul, cu menținerea hotărârii atacate.

6. În conformitate cu prevederile art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2022, în cauza penală privind-o pe *Trocin Svetlana xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Țurcan Anatolie

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Mânăscurtă Igor